

ghndelsen til at forhandle Sagen; et Udcast til en Lov kan være meget langt fra at blive til Lov; et Lovudcast, af hvis Indhold man ikke kender det Allermindste, kan være et saadant, som intet af Rigsdagens Thing vil gaae ind paa, og det, at forelægge et Udcast til en Lov, betyder derfor efter min Mening saalidt, naar der ikke er anden Sikkerhed tilstede, at jeg heller ikke kan lægge stor Vægt derpaa. — Jeg skal derhos bemærke, at, saalænge en Lov, hvorefter der er Uenighed mellem begge Thing, ikke der har faaet sin endelige Behandling, veed man ikke, om der vil kunne tilveiebringes Enighed; og det forekommer mig derfor, at det maag ligge for, forinden man kan tage endelig Beslutning om det foreliggende Forslags Vedtagelse; man maa først see, at den Lov, som har fremkaldt Conflicten, er endelig behandlet i begge Thing, uden at Enighed er opnaaet; thi det vilde jo dog være forunderligt at lade denne Sags endelige Afgjørelse staae hen, og her forhandle Noget, som kun faaer Betydning, forsaavidt Enighed ikke opnaaes, og det er jo dog muligt, at den kan opnaaes. — Jeg skal fremdeles bemærke, at, selv om alt det, jeg her har anført, kunde afvæbnes med Modgrunde, kunde jeg dog ikke gaae ind paa Redactionen af Forslaget, som den her foreligger; thi den gaaer ud paa en bestemt Tiltrædelse og Billigelse af Regjeringens Betragtning af dette Forholds Ordning, skjøndt Folkethinget har været bestemt imod den. For dem, der ikke billige den, er det derfor umuligt at stemme for denne Redaction, hvorefter Thinget skulde beslutte, at de omhandlede Embeder skulde tillægges fast Løn, i den Forvisning, at Regjeringen i den næste ordentlige Session forelægger Rigsdagen en Lønningsslov, der ordner dette Forhold; thi derved er det jo tydeligt og klart sagt, at vi anerkjende, at de vedkommende Embedsmænd ikke kunne blive satte paa fast Gage uden ved en Lønningsslov, medens Folkethingets Fleertal har holdt sig til, at der miblertidigt, maa see i adskillige Aar, kunde ansættes Embedsmænd paa fast Gage uden en Lønningsslov, forsaavidt man ikke kunde komme til Enighed om en saadan. Det vilde derfor være en fuldstændig Opgivelse af Folkethingets Betragtning af dette Forhold, naar man stemte for denne

Beslutning, saaledes som den nu er affattet. — Efter hvad jeg saaledes her har tilladt mig at anføre, skal jeg erklære, at jeg vil stemme for denne Beslutnings Overgang til anden Behandling, forbi jeg da kan faae Leilighed til at stille et Endringsforslag til Forandring deri; men derfor er det ingenlunde sagt, at jeg, selv om dette Endringsforslag bliver vedtaget, til Slutningen vil kunne stemme for Beslutningen; det vil meget beroe paa, hvad der fra nu af til dens anden Behandling maatte see saavel her som i det andet Thing.

Indenrigsministeren: Den ærede Taler, der nu satte sig, har ikke rigtig opfattet den Meningsforskjellighed, som finder Sted mellem Landstinget og Regjeringen paa den ene Side og Folkethinget paa den anden Side. Der er vist Ingen, der benægter, at en fast Gage for disse Embedsmænd, kan bestemmes igjennem Finantsloven, og der tvistes heller ikke om, hvorvidt det kan see; Striden dreier sig derimod om, at man ikke ved at bestemme, at Saadant skal see, eller ved at gjøre det nødvendigt, at det maa see for en heel stor Klasse af Embedsmænd, derved berøver de andre Afdelinger af den lovgivende Magt den Indflydelse, som de derpaa bør have. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede: man veed jo ikke, om Uenigheden vil blive fastholdt, det kan jo gjerne være, at man bliver enig; ja, det skulde glæde mig meget, om den ærede Rigsdagsmand vilde bidrage til, at Enighed kunde blive tilveiebragt, og hvis f. Ex. den ærede Rigsdagsmand vilde frasælde de af ham stillede Endringsforslag, behøvedes, efter hans Opfattelse, Beslutningen jo ikke. Forslaget til Beslutningen er jo netop fremkommet for at udøve en Indflydelse paa de ærede Rigsdagsmænd, der maatte ønske en større Forvisning om, at denne Reform virkelig vilde blive at gennemføre, saa at de ikke længere ansaae det nødvendigt, at en Bestemmelse derom optoges i Lønningssloven; dette er jo Diemeedet med Beslutningen, saaledes som jeg opfatter den, og Andet tilsigtes jo ikke derved. Naar den nu først kom frem, efter at Uenigheden tilstræffeligg var lagt for Dagen, og Loven saaledes ikke kunde gaae igjennem, vilde det ikke være rim-